

Jærnbaner.

(Længden angivet i Kilometer).

	Total.	pr. 1000 kv. Kilom.	pr. Mill. Indb.
Belgien	3,041	102,9	598
Storbritannien	24,995	79,9	793
Holland	1,458	44,4	400
Tyskland	21,121	39,2	514
Luxemburg	170		
Schweiz	1,472	35,5	549
Frankrig	17,666	33,4	483
Danmark	876	23,2	487
Italien	6,378	21,5	239
Østrig-Ungarn	12,047	19,4	335
Spanien	5,441	10,9	330
Portugal	787	8,8	197
Rumænien	806	6,7	200
Sverig	1,846	4,2	440
Evr. Rusland	13,377	2,7	191
Finland	480	1,4	282
Norge	422	1,3	241
Evr. Tyrki	298	0,9	30
Grækenland	12	0,2	8

Forudsat at disse Tal ere rigtige (Danmark har lidt mere end angivet, nemlig 894) findes der i Evropa i Alt 112,693 Kil., altsaa 11,6 pr. 1000 kvadr. Kilometer, og 374 pr. Mill. Indb. — Amerika har omtrent lige saa meget, nemlig 110,207 Kil.; men da Befolkningen er langt ringere end i Evropa, falder meget mere pr. Million nemlig 1,304. — I Asien haves 8,769 Kil. o: 11 pr. Million Indb. — I Afrika 1,773 Kil. Da denne Verdensdels Størrelse og Befolkning er ukjendt, kunne de forholdsvise Tal ikke angives. — I Avstralien 1,812 Kil. — I hele Verden bliver der saaledes 235,254 Kilometer eller omtrent 31,267 danske Mil Jærnbane.

A. P.

Stenkullenes høje Pris er i Følge «Economist» en ligefrem Følge af den almindelige økonomiske Regel, at naar Ud-

budet af en Nødvendighedsartikel ikke svarer til Efterspørgselen og ikke kan holde Skridt med det stigende Forbrug, saa stiger Prisen i en langt højere Grad, end hvad der svarer til hint Minus, hvilket, som bekjendt, navnlig gjælder med Hensyn til Korn, hvis Pris let kan stige til det Dobbelte, naar Høsten er blot en Fjerdedel under det Almindelige. Noget Lignende er nu indtraadt med Hensyn til Kul, kun med den Forskjel, at Mangelen her — i alt Fald før Strikerne begyndte — ikke just hidrører fra en Indskrænkning af Produktionen, men fra en stedse og stærkt tiltagende Efterspørgsel. Det maa nemlig erindres, at Forbruget af Kul til Opvarming af Husene, der i det Hele ikke let pludselig og i kort Tid vil kunne stige betydelig, kun udgjør en forholdsvis ringe Del af det hele Forbrug. Kaster man et Blik paa den Oversigt over Kulproduktionen og Forbruget i 1869, som Kommissionen af 1871 har udarbejdet, vil man forbavses ved at se, hvor ubetydelig Udførselen af Kul til Udlandet er i Sammenligning med Forbruget i Indlandet. Af den hele i 1869 producerede Mængde af omtr. 107 Mill. Tons Kul bleve nemlig knap 10 Mill. Tons udførte, medens 97½ Mill. Tons bleve forbrugte i Storbritannien selv. Heraf brugtes imidlertid knap 18½ Mill. eller knap 1/5 til Opvarming af Bølgjerne, medens der alene i Jærindustrien brugtes over 32,4 Mill. Tons, i den øvrige Metallurgi 0,85 Mill., i Miner og Kulværker 7,2 Mill., i Fabrikker af alle mulige Arter 25,3 Mill., i Gas- og Vandværker 7,8 Mill., i Dampskibe 3,27 Mill. og paa Jærbaner 2,02 Mill. Tons. Det er netop dette storartede Forbrug i industrielle Øjemed, som paa Grund af Industriens almindelige og stærke Opsving i det sidste Par Aar er voxet saa betydelig, at den sædvanlige Forsyning ikke længere har kunnet strække til, og som har bevirket det Misforhold imellem Udbud og Efterspørgsel, der har drevet Kulpriserne op til et Punkt, der staar overordentlig meget mere over de almindelige Kulpriser, end det nuværende Forbrug staar over det almindelige. Det var først, efter at Kulpriserne af den anførte Grund vare stegne saaledes, at Mineejerne høstede en uhyre Fordel og i kort Tid tjente enorme Summer, at Kulminearbejdernes Ønske om at blive delagtige i denne

uhyre Extrafortjeneste fremkaldte de Striker, der i den seneste Tid have bevirket en Formindskelse af Produktionen.

Spørges der nu, om Kulpriserne fremdeles ville holde sig paa det Punkt, de nu have naaet, kunde det vel ved første Øjekast synes, som om Minearbejdernes stigende Fordringer og den dem alt til Dels indrømmede højere Løn maatte gjøre de høje Priser vedvarende. Men det maa herved bemærkes, at Arbejdet i Kulminerne er af en saa simpel Beskaffenhed og kræver saa lidt Fordannelse eller teknisk Indsigt, at omtrent Enhver kan bruges dertil, og at følgelig Minearbejderne ikke i Længden ville kunne erholde en højere Løn end andre Arbejdere. Kun for saa vidt den almindelige Arbejdsløn stiger i samme Grad som Minearbejdernes og derefter holder sig paa dette højere Punkt, ville Kulpriserne kunne holde sig høje paa Grund af Produktionsomkostningerne. I modsat Fald vil Bearbejdelsen af Kulminer give en saa meget større Fordel end andre Erhverv, at Kulproduktionen snart vil stige til et Omfang, der fuldstændig svarer til den tiltagne Efterspørgsel — og saa vil Prisen falde lige saa hurtig og stærkt, som den er stegen. Dertil kommer, at dette Resultat vil fremskyndes ad to Veje: dels vil den høje Kulpris tilskynde til at indskrænke Kulforbruget i Industrien ved brændselbesparende Maskiner — og dels vil den høje Arbejdsløn tilskynde Mineejerne til i størst muligt Omfang at indføre Maskiner i Kulminerne. Der er saaledes Grund til at antage, at en Reaktion ikke vil lade vente saa grumme længe paa sig.

Kornmarkedet.

Kjøbenhavn d. 28de Februar.

Tilbudene af alle Sorter Korn vare i Januar Maaned som sædvanligt meget sparsomme, og da Beretningerne hovedsagelig vare faste fra England, indtraadte en væsentlig Bedring i Hvedepriserne her, navnlig for de vægtigere Varer. De øvrige Kornsorter fulgte Bedringen, dog i ringere Grad. Omsætningen var i det Hele taget ikke livlig.